העכביש השובב

בזזז.. בזזז..! שמעו את נחיל היתושים!

כשהשמש מחממת חזק בקיץ של לפלנד, הילדים סובלים מאוד. כל זה בגלל העכביש! בימי קדם לא היו יתושים בלפלנד. הם חיו רק בארצות דרום, שם הם זמזמו ומצצו דם. יום אחד החליטו היתושים לבדוק את ארץ לפלנד, ששמעו עליה דברים מעניינים. זה היה עכביש שסבב בלפלנד וסיפר להם על הקסם של הארץ הזו. איך יפה שרות הקוקיות, כמה שגרגירי יער מתוקים ואיך יפה פורחים פרחים. ולאילים העור שם טעים מאוד, ויש גם כלבים ועזים ועוד חיות שאין להן איפה להסתתר, והעיקר הוא שילדי לפלנד ישנים בקיץ בחוץ, בלי להתכסות. וגם ביצות יפות יש בלפלנד בהן היתושים יכולים להטיל את ביציהם. והשמש זורחת שם יום ולילה כך שהיתושים יכולים תמיד למצוא אוכל בשפע.

אבל העכביש לא סיפר להם על זמני החורף הקרים בהם השמש לא זורחת בכלל, לא בלילה ולא ביום במשך שבועות. והוא גם לא סיפר להם על הקורים שהוא יודע לטוות, דקים כאלה שהיתושים לא יבחינו בהם בכלל. אכן! היתושים רצו מאוד לחיות בלפלנד. אבל המלכה שלהם אמרה "קודם נשלח כמה סיירים, שיבדקו ויספרו לנו על הארץ הזו!"
יצאו שישה יתושים סיירים. איל פגע בזנבו באחד ומחץ אותו. השני נפל לדלי חלב וטבע בו. השלישי נקלע לעשן שיצא מאוהל הלפים ונחנק למוות. את הרביעי תפסה אישה לפית והרגה אותו. רק שניים חזרו וסיפרו שיש בלפלנד גם מקומות טובים.
מלכת היתושים אמרה "לא נלך לשם. שילכו לשם חרקים אחרים!"
אבל שני הסיירים שחזרו אמרו שהכל יהיה בסדר אם כל היתושים יעברו ללפלנד בנחיל גדול, כולם ביחד. וכך היתושים עפו ללפלנד בהמוניהם.
כן! הם עכשיו כאן. כשהשמש צורבת בחום

גדול נחילים-נחילים של יתושים מתעופפים
כמו עננים כהים. הם מזמזמים ועוקצים.
וכן! העכביש טווה את קוריו כך שהיתושים לא
יכולים לראות אותם, הם נתפסים בהם, והוא
אוכל אותם לתאבון!